وجوه محتمل در عدم وجوب صلات جمعه بر مرأة

دو-سه عریضه در توضیح همین به ذهن من می‌آید. یکی همین که آقا فرمودند خُب باید از مرأة یک جور صیانت شود. در نماز جمع که بیایی، صیانت نمی‌شود! چرا نمی‌شود؟! گاهی می‌بینی بین راه، سائر مواردش هست. اما گاهی هست که محل نزدیک است و کاملاً از عفت او صیانت می‌شود؛ لذا حاضر می‌شود و مشکلی هم ندارد. پس اگر صیانت باشد، ذکورت شرط است، به این عنوان که مرأة عذر دارد. چه عذری؟ این عذر که وقتی بیرون می‌آید صیانت او به هم می‌خورد. این یک احتمال بود. بیان دیگر؛ خود زن می‌خواهد بچه داری کند، اصلاً خود مرأة بودن در اینجا عذر است. این هم دوباره همان صغرای آن کبریات می‌شود. سوم به بحث‌های دیروز ما بر می‌گردد؛ اگر گفتیم شارع در انشاء خودش اقصر الطرق را می‌رود، اینکه فقهاء اجماع کرده‌اند ذکورت شرط است، از باب یک انشائی بعد از اصل الوجوب است. یعنی همانی که روایت حفص به روشنی فرمود «لزمهم الفرض الاول». «الفرض الاول» چه بود؟ ببینید امام چه فرمودند؟ «ان اللّٰه فرض الجمعة علی المؤمنین و المؤمنات و رخّص للمرأة، و المسافر، و العبد»؛ این ترخیص است، نه عدم الوجوب.

بازبینی #1
ایجاد شده 30 آوریل 2026 12:29:08 توسط ... .
به روزرسانی شده 30 آوریل 2026 12:29:26 توسط ... .